

Київські Профспілки

Газета Об'єднання профспілок,
організацій профспілок у м. Києві
«Київська міська рада профспілок»

Травень – червень 2015

Сайт Міськпрофради: profrada.kiev.ua

№ 5-6

Шановні колеги, друзі, спілчани!

Сердечно вітаємо вас із 40-річчям утворення Київської міської ради профспілок!

Міськпрофрада пройшла гідний шлях. Він засвідчує, що історію столичних профспілок творять люди, які щоденною працею забезпечують захист соціально-економічних прав та інтересів людини праці.

Профспілкова робота – це постійна боротьба: вчора – за здорові та безпечні умови праці, сьогодні за погашення заборгованості із зарплати, боротьба з безробіттям.

Завдяки наполегливій праці багато імен спілчан, серед яких широкий профспілковий актив, закарбувалися в сторінки історії профспілкового руху м. Києва. Конкретними справами профспілкові працівники, активісти зміцнювали віру киян у майбутнє столиці.

Висловлюємо вам сердечну вдячність за подвижницьку працю в розбудові Києва. Бажаємо вам міцного здоров'я, щастя, миру, добра, благополуччя, шани та любові рідних і друзів.

**Президія Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві
«Київська міська рада профспілок»**

► ДОКУМЕНТ

Територіальна угода має стати «дорожньою картою», яка визначатиме соціально-економічний розвиток столиці на найближчі три роки й слугуватиме основою для продовження соціального діалогу.

Основні положення документа розроблені Київською міською тристоронньою соціально-економічною радою. Над проектом Угоди сторони працювали протягом року, й з усіх ключових питань їм удалося досягти компромісу.

«У цей непростий для країни час усі ми розуміємо, що підтримуючи один одного, разом можемо стабілізувати ситуацію. Сьогодні ми підписуємо тристоронню угоду, яка насамперед декларує готовність до співпраці та взаємодопомоги. Із свого боку, я не тільки декларую, а й

Підписано Територіальну угоду на 2015–2017 роки

Документ, що передбачає координацію дій влади, профспілок і роботодавців у питаннях трудової діяльності та соціальної захищеності найманих працівників, 3 червня підписали голова КМДА Віталій Кличко, голова Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок» Валентин Мельник і голова Спільного представницького органу роботодавців м. Києва Віталій Майко.

готовий до співпраці між міською владою, профспілками та роботодавцями столиці», – сказав голова КМДА Віталій Кличко. Валентин Мельник висловив упевненість, що підписання Угоди свідчить про об'єднання зусиль усіх зацікавлених сторін на благо простих трудівників. «Завдання в нас одне, – наголосив Валентин Мельник, – це покращення життя киян. Ми б дуже хотіли, щоб виконувалися всі соціальні стандарти, які запроваджуються в м. Києві, і кияни могли стабільно працювати на добробут рідного міста. Підпи-

сання Угоди – це знакова подія не лише для підписантів, а й для всіх киян. Це насамперед сигнал того, що в місті є конкретний план дій для посилення соціального захисту мешканців столиці. Сьогодні, вперше за всі роки, велику відповідальність покладено й на депутатів міської ради, яку очолює мер міста. Ми сподіваємося, що зобов'язання, відображені в документі, будуть втілені на практиці».

Нова Територіальна угода має стати «дорожньою картою», що визначатиме соціально-економічний розвиток столиці

на найближчі три роки й буде найбільш дієвим інструментом у питаннях захищеності людей та забезпеченості роботи реального сектору економіки міста. Крім того, цей документ має стати основою для продовження соціального діалогу в столиці та консолідації спільних дій влади, профспілок і роботодавців задля підвищення рівня життя киян.

**Управління організаційно-інформаційної роботи, кадрового забезпечення та загальних питань
Міськпрофради**

► АКЦІЯ ПРОТЕСТУ

На захист конституційних прав трудящих!

27 травня профспілки розпочали перший етап пікетування Кабінету Міністрів на підтримку своїх вимог у колективному трудовому спорі з Урядом і роботодавцями. Близько 2 тис. людей під стінами Кабміну вимагали припинити антисоціальну політику та вжити заходів для вирішення низки соціально-економічних проблем.

Вакції протесту активну участь взяли представники Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок», а це профактивісти, керівники галузевих профспілок столиці.

Відкрив мітинг заступник Голови Федерації профспілок України

Сергій Кондрюк, який розповів про причини, через які профспілки були змушені вийти під стіни Кабінету Міністрів, а також поінформував, що планується проведення трьох таких акцій у дні засідань Уряду – 3 та 10 червня. «Не можна вирішувати економічні проблеми лише за рахунок пенсіонерів, трудівників та інших соціально незахищених

категорій громадян. У країні є джерела, звідки можна взяти гроші, щоб подолати проблеми, які наразі виникли. Не люди праці створили кризу в Україні, тож саме ті, хто її створив, і мають поділитися з державою у цей скрутний час своїми статками», – наголосив профлідер.

(Закінчення на стор. 2)

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Сергій Кондрюк зазначив, що профспілки вийшли на акцію виключно з метою захистити свої конституційні права, адже не можна позбавляти людей роботи та засобів існування. Сьогодні влада повністю ігнорує реальний конструктивний соціальний діалог, коли профспілки й Уряд мають сідати за стіл переговорів і вирішувати проблеми підвищення зарплат, забезпечення соціальних гарантій.

Голова Міськпрофради Валентин Мельник, у свою чергу, сказав, «що стандарти влади – це прозорість, відкритість, соціальний діалог. На жаль, ми його сьогодні не бачимо – Уряд «закрився» і лише з екранів телебачення розповідає про якісь реформи. Ми не відчуваємо, що з профспілками, як представниками громадянського суспільства, представниками найманих працівників, роботодавцями, які дійсно створюють робочі місця, ведеться діалог. Тому є рішення СПО профспілок про те, що ці акції поки що попереджувальні. Кожної середи, перед засіданнями Кабінету Міністрів, проводитимуться пікетування Уряду представниками профспілок різних регіонів. Якщо вимоги профспілок не будуть враховані, будемо вирішувати, як діяти далі».

За словами організаторів акції протесту, потрібно сформувати звернення від трудових колективів, працівників до пар-

ламентських фракцій, тому що саме парламент визначає, що і як має робитися в країні, а Уряд повинен виконувати закони. Федерація профспілок України вже уклала договори про співпрацю з усіма парламентськими фракціями, тож, за дорученням учасників акції, відразу після її завершення розпочнуться активні переговори з народними депутатами про пошук рішень у вигляді конкретних законопроектів, що вже підготовлені профспілками та передані на розгляд законотворцям.

Продовжили мітинг виступи представників трудових колекти-

вів провідних вітчизняних підприємств і профорганізацій. Слово від киян взяли інженер ДП «Антонов» Людмила Скосарєва, вчитель спеціальної школи-інтернату № 15 Святошинського району Наталія Топчій, завідувач відділу охорони праці Київської міської профспілки охорони здоров'я Анжела Мартинюк, головний спеціаліст з організаційних питань Київської міської профспілки працівників АПК Сергій Герус та ін.

Перед учасниками акції виступив Голова Федерації профспілок України, керівник СПО профспілок Григорій Осовий: «Ми встали на шлях боротьби, бо-

ротьби справедливої, боротьби за законні права й інтереси працівників, які довірили представити їхні права тут, під стінами Кабінету Міністрів, домагатися такого ставлення до людини праці, на яке вона заслуговує своєю повсякденною працею, створюючи ВВП країни, перераховуючи бюджетні кошти на утримання влади, забезпечення соціального добробуту і миру в нашій країні. Боротьба – це складна річ. Це відповідальне рішення, що було прийняте Спільним представницьким органом профспілок, але ми довго мовчали, зважаючи на ситуацію, що склалася в країні.

Дійсно, було надзвичайно складно, коли розпочалися військові дії на сході, коли країна перебувала в хаосі, не було політичної єдності. Але влада працює вже більше року і має демонструвати результати ефективної діяльності для народу.

Як представники найманих працівників, ми заявляємо, що не бачимо жодних позитивних зрушень. Ми втратили за минулий рік понад мільйон робочих місць, залишивши сім'ї цих працівників у злиднях».

Тетяна РУБАН, «КП»
Фото автора
та Кирила ЛАТИШЕВА

1. Профспілки виступають проти:

- підвищення ціни на газ і тарифів на комунальні послуги;
- «безстрокової шокової терапії», яку проводить Уряд;
- відсутності реальних соціально-економічних реформ.

2. Профспілки вимагають від Уряду:

- переглянути і встановити справедливі ціни на український газ і тарифи на комунальні послуги для населення;
- підвищити з 1 липня та 1 грудня 2015 року прожитковий мінімум, мінімальну заробітну плату;
- забезпечити до 1 липня 2015 року проведення індексації грошових доходів населення;
- забезпечити надійний державний контроль за дотриманням законодавства у сфері трудових відносин, рішучі дії для подолання нелегальної зайнятості і «тіньової» виплати зарплати;
- законодавчого відновлення з 1 червня 2015 року санаторно-курортного лікування працівників, оздоровлення дітей, внесення відповідних змін до бюджету Фонду соціального страхування;
- відновлення з 1 січня 2016 року соціальних прав та гарантій працівників, пенсіонерів, чорнобильців, дію яких призупинено та скасовано в 2015 році;
- проведення ефективного соціального діалогу, спрямованого на виконання Генеральної угоди.

Говорять учасники мітингу

Людмила СКОСАРЕВА,
інженер ДП «Антонов»:

«Те, що сьогодні тут відбувається, стосується нас усіх. 24 роки в нашій незалежній країні знищується виробництво. Підприємства, котрі приносять Україні мільярди гривень до казни, керманічі штучно банкрутують, а потім продають за безцінь, переводять гроші в офшори, набиваючи власні кишені.

Так, у країні війна, але що, країні не потрібно виробництво власної продукції? Не потрібні літаки, танки? Сучасні розробки наших учених використовує весь світ, окрім нашої держави. Ми обрали європейський вектор розвитку країни, але європейські цінності в тому, що не крадуть у власного народу і поважають закони всі – від Президента до кожного громадянина».

Анжела МАРТИНЮК,
Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я:

«Медики не можуть в повному обсязі задовольняти потреби пацієнтів, оскільки держава забула про останніх, не забезпечила належним чином ні ліками, ні засобами медичного призначення, ні вакцинами. Більшість недоліків, що мають місце в медичній галузі, є наслідком недостатнього фінансування з боку влади. Уряд виділяє на медицину не більше 3,4% внутрішнього валового продукту. І ці витрати постійно зменшуються, хоча в умовах війни наша галузь є фактично галуззю національної безпеки. В медичних закладах практично не відновлюється медобладнання, а те, що закуповується, не відповідає сучасним вимогам. Не виділяються в повному обсязі кошти на харчування хворих у лікарнях, ремонт, перевірку медичного обладнання».

Наталія ТОПЧІЙ,
учитель спеціальної школи-інтернату № 15 Святошинського району м. Києва:

«Сьогодні освітяни все більше переконаються в тому, що Уряд, який обіцяв провести реформи, показати нам шлях до Європи, заводить нас у глухі нетрі бідності й щодня по краплині вбиває оптимізм та віру в ефективність цих реформ.

Війна. Сьогодні цим страшним словом прикриваються урядовці: мовляв, як ви можете щось вимагати, коли Україна у вогні? Але ж на передовій наші колеги, родичі, друзі, а тут – їхні сім'ї. Ми допомагаємо армії, чим можемо, постійно: госпіталю, окремим бригадам і бійцям. Ми не лишаємось осторонь. Ми єдині в бажанні жити по-новому, будувати європейську незалежну державу. Схаменіться, станьте поруч із профспілками, почніть діалог і почуйте нас – народ!».

Сергій ГЕРУС,
Київська міська профспілка працівників АПК:

«У нас є права, в тому числі на працю, соціальний захист і відпочинок та оздоровлення. Чи задовольняє сьогодні нас рівень заробітної плати, в умовах, коли різко зростають ціни і тарифи? Ні! Сьогодні робітник, селянин, медик чи освітянин після чесно відпрацьованої зміни змушені йти за субсидіями з простягнутою рукою. Пане Прем'єр-міністре, Ви доповідаєте, що на ці цілі в держбюджеті передбачено мільярди гривень. Хіба це не ганьба?

Сьогодні ніхто не знає, як оздоровлювати людей, як оздоровлювати дітей, коштів немає ні в людини праці, ні в Уряді, ні в Фонді соціального страхування. І тому я звертаюся до наших керманічів: запускайте економіку, бо далі терпіти вже неможливо».

► **КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ РАДІ ПРОФСПІЛОК – 40 РОКІВ**

(Продовження. Початок у №№ 2, 3, 4)

За профспілкову єдність, права трудящих, соціальну справедливість!

У грудні 2010 року на альтернативній основі головою Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок» було обрано Валентина Петровича Мельника.

Процеси розвитку політичної та економічної ситуації, що відбуваються в країні протягом останніх десятиріч, призвели до зміни загальної картини життя. Для більшості киян ці роки стали періодом, коли здійснювалися масштабні економічні та соціальні програми, відбувалася реструктуризація важливих галузей економіки. Безробіття, масові звільнення трудящих, низька заробітна плата і великі борги з її виплати – головні проблеми, над якими сьогодні доводиться працювати Міськпрофраді.

Головним інструментом профспілок у забезпеченні соціального, економічного, правового захисту працюючих стає соціальний діалог на базі Територіальної угоди з Київською міською держадміністрацією, міськими організаціями роботодавців та їхніми об'єднаннями. Провідним напрямом роботи Міськпрофради та членських організацій залишається забезпечення укладення та виконання колективних договорів на підприємствах, в установах та організаціях міста, якими охоплено 98% підприємств, де діють членські організації Міськпрофради. У колективних договорах передбачені заходи щодо створення умов для стабільної роботи підприємств, забезпечення зайнятості працівників, зростання фонду заробітної плати, вирішення питань охорони праці та соціального захисту постраждалих на виробництві.

Триває постійна робота Київської міської тристоронньої соціально-економічної ради. Проводяться постійні зустрічі профактиву з керівництвом міста – головами КМДА, їхніми заступниками.

Свою роботу з питань охорони праці Міськпрофрада тісно координує з Київською міською державною адміністрацією, територіальним управлінням Держгірпромнагляду в Київській області та м. Києві. Спільно розробляються, подаються на затвердження та надалі контролюються основні заходи з охорони праці в місті.

На виконання Територіальної угоди Міськпрофрада разом з Київською міською державною адміністрацією та Федерацією роботодавців м. Києва щорічно

проводить огляд-конкурс стану охорони праці на столичних підприємствах.

На постійному контролі Міської ради профспілок перебувають правовий захист, консультації та адвокатський захист у судах працюючих осіб.

Для оперативного інформування та популяризації роботи Міськпрофради було створено офіційний сайт, де регулярно розміщуються новини про поточну діяльність профоб'єднання, керівних органів, постійних комісій, департаментів та управлінь, Молодіжної ради. Виходить друком газета «Київські профспілки», на шпальтах якої висвітлюються актуальні питання сьогодення, що турбують спілчан столиці.

Для реалізації молодіжної політики в Міськпрофраді в листопаді 2011 року створена Молодіжна рада, що ініціює нові програми та підходи для залучення молоді в профспілки.

Для захисту інтересів спілчан регулярно проводилися протестні акції проти бездіяльності

членські організації Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок» взяли активну участь у пікетуванні будівлі Кабінету Міністрів України на підтримку вимог колективного трудового спору з Урядом і роботодавцями щодо підвищення мінімальної заробітної плати, перегляду тарифів на послуги ЖКГ, підвищення прожиткового мінімуму, виплати заборгованості із зарплати, відновлення санаторно-курортного оздоровлення.

З метою фінансового забезпечення проведення колективних міжспілкових акцій, спрямованих на захист професійних, трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілок, надання фінансової допомоги членським організаціям тощо, було створено Фонд соціальної солідарності Міськпрофради.

Незважаючи на різноманітні труднощі, вдалося зберегти мережу дитячо-юнацьких спортивних шкіл профспілок столиці. Об'єднання профспі-

лейболу, футболу, тенісу та інших видів спорту.

Максимум уваги приділяє Міськпрофрада організації оздоровлення, відпочинку та змістовного дозвілля дітей під час літніх та зимових канікул, акумулюючи кошти міського бюджету, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності та профспілкового бюджету. Щорічно групи дітей зміцнюють здоров'я на базі оздоровниць Київщини й оздоровчих закладів різних регіонів України. Перевага в розподілі путівок надається дітям пільгових категорій.

Провідні аматорські колективи художньої самодіяльності та дитячої творчості, за підтримки профорганізацій, беруть активну участь у культурному

Для задоволення духовних потреб членів профспілок і їхніх сімей Міськпрофрада традиційно організує Новорічно-Різдвяні заходи, допомагає в придбанні запрошень на святкові вистави для дітей під час зимових канікул, забезпечує новорічними подарунками. Більшість квитків отримують діти пільгових категорій населення.

Гарною традицією є вшанування ветеранів профспілок, праці, Великої Вітчизняної війни.

40-річна діяльність Київської міської ради профспілок позначена крутими підйомами і тимчасовими спадами. Але в складних умовах сьогодення профспілки – єдина сила, здатна послідовно відстоювати права та інтереси людини праці. Для мінімізації негативних соціаль-

У складних умовах сьогодення та мінімізації негативних соціальних наслідків економічної кризи профспілки Києва знаходять нові, більш ефективні методи захисту людини праці та висувають нові вимоги до влади та роботодавців.

лади. Так, у липні 2013 року відбулося масштабне пікетування КМДА та Київради з вимогами переглянути бюджет міста, забезпечити виплату заробітної плати працівникам бюджетної сфери.

У грудні 2014 року проводилася солідарна акція київських профспілок по пікетуванню Кабінету Міністрів України з вимогами погасити заборгованість з виплати заробітної плати працівникам «Київпастрансу».

У травні – червні 2015 року

лок, організацій профспілок у м. Києві має у власності дитячо-юнацькі спортивні заклади, такі як: ДЮСШ з академічного веслування «Буревісник», ДЮСШ з академічного веслування «Славутич», ДЮСШ з веслування на байдарках та каное «Київ», ДЮСБ «Зеніт», КДЮСШ «Пуща-Водиця», ДЮОСЦП «Авангард».

Проводиться велика робота із залучення мешканців міста до регулярних занять фізкультурою та спортом, працюють секції во-

житті міста, загальноміських культурно-мистецьких заходах. Кращі колективи художньої самодіяльності пропагують українську народну творчість за межами України, беруть участь у міжнародних фестивалях.

Міськпрофрада спільно з членськими організаціями започаткувала конкурс-огляд творчості та художньої самодіяльності «Зорепад надій» серед дітей членів профспілок м. Києва, працівників організацій, установ.

них наслідків економічної кризи профспілки м. Києва змушені шукати нові, більш ефективні методи захисту людини праці та висувають нові вимоги до влади та роботодавців.

Управління організаційно-інформаційної роботи, кадрового забезпечення та загальних питань Міськпрофради

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

► КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ РАДІ ПРОФСПІЛОК – 40 РОКІВ

Голова Київської міської ради профспілок у 1987–1990 роках Людмила ЯКОВЛЕВА: «Продуктивній роботі підприємств сприяла багатопланова робота профкомів»

«Після обрання на конференції у січні 1987 року головою Київської міської ради профспілок моя робота почалася з добудови й упорядкування коробки будівлі на вул. Хрещатик, 16. Документація та сам каркас були зроблені попереднім головою Анатолієм Колесниковим. Левова частка роботи лягла на заступника голови Міськпрофради Володимира Коваленка, який прийшов у профспілки, маючи

великий досвід будівельних робіт, працюючи в Головкиївській буді. І вже через рік усі відповідальні працівники переїхали до нового приміщення.

На той час у штаті Міськпрофради було 148 працівників 19 відділів. Усі вони були надзвичайно досвідченими спеціалістами і добре обізнаними в питаннях своєї компетенції. Нині тільки дивуюся, як міг відділ соціального страхування, очолюваний Зоєю Пряженнік, із 11 відповідальними працівниками управляти фон-

дом соціального страхування, виплатою коштів за лікарняними листками, по вагітності та пологах, контролювати використання путівок у санаторії, профілакторії та будинки відпочинку.

Одним з найважливіших завдань профспілок був контроль за охороною праці. Опікувався цим питанням відділ охорони праці на чолі з Леонідом Нефедченком і технічна інспекція. Вона мала великі права, навіть до закриття виробництва, якщо там порушувалися умови охорони праці. Якщо траплявся на підприємстві травматичний або смертельний випадок, то обов'язково на місце прибувала технічна інспекція профспілок, розслідувала причини та робила припис по усуненню недоліків, що призвели до нещасного випадку. І тільки після того, як недоліки були усунені, техінспекція знімала контроль над цим виробництвом.

Дуже авторитетними серед людей праці були правові інспектори профспілок (завідувач Ві-

ктор Ніколаєв) та юридична консультація (Антоніда Тарасенко). Вони стежили за правильним застосуванням Кодексу законів про працю, зокрема звільненням робітника з роботи без порушень, своєчасною виплатою зарплати. Якщо ж були такі випадки, то завжди домагалися поновлення

дозволу про його відкриття.

У кожному без винятку трудовому колективі був профспілковий комітет, куди йшли люди по допомогу або консультацію. Щороку на загальних зборах або конференції підбивалися підсумки виконання колективної угоди та затверджувалися нові пункти

У кожному без винятку трудовому колективі був профспілковий комітет, куди йшли люди по допомогу або консультацію. Щороку на загальних зборах або конференції підбивалися підсумки виконання колективної угоди та затверджувалися нові пункти угоди на наступний період.

Травень 1989 року. Людмила Яковлева разом із колегами по профспілковій роботі

працівника на посаді та штрафували керівника за порушення КЗпПУ. Випадків затримки виплати зарплати практично ніколи не було.

Коли наставала весна, працівники відділу культурно-масової роботи, зокрема інструктор Любов Семенова, контролювали підготовку піонерських таборів до сезону. На той час майже всі великі підприємства Києва мали власні піонерські табори. Тільки після надання Міськпрофрадою висновку про готовність табору до прийому дітей видавався

угоди на наступний період.

Предметом уваги профкому завжди була художня самодіяльність, творчі гуртки, дитячі спортивні секції, заводські бібліотеки, кошти на які передбачались у колективній угоді. Тому працюючи на підприємстві могли безкоштовно користуватися їхніми послугами.

Багатопланова робота профспілкових комітетів завжди сприяла продуктивності праці на підприємствах, тому що багато питань життя, роботи та відпочинку своїх працівників вони покладали на себе».

Головний напрям – соціальний захист працюючих, добробут киян

Відзначаючи 40-річний ювілей міської ради профспілок, насамперед згадуєш визначні події в житті країни, міста, які сталися в цей час. Це і Олімпіада–80, і 1500-річчя Києва, і Чорнобильська трагедія, і «перебудова» Горбачова, і прийняття Верховною Радою акту Незалежності України, і надзвичайно важкі перші роки молоді держави.

Розрив економічних зв'язків підприємств з іншими республіками, втрата замовлень, співробітників, і як результат, занепад багатьох підприємств, безробіття, невиплата зарплат і пенсій, «купонізація», величезна гіперінфляція, руйнація соціальної сфери – всі ці глобальні проблеми безпосередньо торкнулись кожної профспілкової організації, міських галузевих комітетів профспілок і Київської міської ради профспілок.

Понад 20 років я працював директором Виконавчої дирекції Київського міського відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, в тісній взаємодії з керівництвом Міськпрофради, керівниками

галузевих міських комітетів профспілок. Головним напрямом у нашій роботі завжди був соціальний захист працюючих, добробут киян. У той час профспілкові організації міста мали потужну базу для оздоровлення своїх спілчан та членів їхніх сімей. У місті було понад 100 дитячих оздоровчих таборів, понад 70 санаторіїв-профілакторіїв, багато баз відпочинку. Щорічно оздоровлювались понад 30 тис. працівників у санаторно-курортних закладах. І за все це відповідала профспілка.

Особливу увагу профспілки приділяли й оздоровленню студентської молоді. Тоді діяли 8 студентських оздоровниць, кращі серед яких мали медики (голова профспілки Л. Канаровська), Київський

політехнічний інститут (В. Молчанов), університет ім. Т. Шевченка (В. Цвих), КНЕУ (М. Руденко).

Постійної уваги потребували й питання поліпшення матеріальної бази та організації роботи з естетичного виховання і культурного розвитку членів профспілок. Проводились багато конкурсів, концертів художньої самодіяльності, фестивалів. Авторитетом і повагою киян завжди користувались будинки культури заводів

«Більшовик», «Арсенал», «Київприлад», ім. Антонова, «Хімволокно». Багато часу приділяли цьому напрямку роботи голови галузевих комітетів профспілок: Володимир Крижановський, Софія Вербицька, Анатолій Кубраченко.

При профспілкових організаціях у місті працювали більше 30 дитячих юнацьких спортивних шкіл, де навчались понад 10 тис. дітей. Фінансувались ці школи як із профспілкового бюджету, так і частково з Фонду соцстрахування. Щоб підготувати чемпіонів, призерів спортивних змагань в Україні та за її межами, потрібні були чималі зусилля та знання директорів шкіл і профспілкових керівників. Великих досягнень здобули такі директори,

як А. М. Майстренко, В. П. Подчерняєв, М. О. Машковський. Відповідальним і послідовним у вирішенні всіх проблем ДЮСШ був голова Міськпрофради М. Ю. Верес. Саме завдяки його підтримці зміцнилася матеріальна база і дістав розвиток в місті дитячий хокей.

Хотів би згадати й інших керівників Міськпрофради, голів міських комітетів – чудових організаторів, справжніх лідерів, робота з якими залишила тільки приємні спогади. Це А. І. Колесник, В. В. Коваленко, Л. М. Яковлева, В. С. Почтовий, О. М. Яцунь, Л. Я. Слатвінська, С.Ф. Сазонова, Н. В. Духота та багато інших моїх однодумців. Я вдячний долі за те, що в непрості часи вона звела мене з такими прекрасни-

ми людьми, які працювали для киян і завдяки яким багато чого вдалося зробити. Особливо це розумієш сьогодні.

Василь ЦИБЕНКО,
секретар, заступник
голови Київської міської
ради профспілок у
1988–1992 рр.,
директор Виконавчої дирекції
Київського міського
відділення
Фонду соціального
страхування у 1992–2013 рр.

**Понад
30**

**ДЮСШ ПРАЦЮВАЛИ
ПРИ ПРОФСПІЛКОВИХ
ОРГАНІЗАЦІЯХ
М. КИЄВА**

► КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ РАДІ ПРОФСПІЛОК – 40 РОКІВ

Пам'ять серця

У день відзначення 40-річчя об'єднаних профспілок Києва, вітаючи спілчан, приємно подякувати всім за віру й силу духу, за спільність, єдність нашого шляху. 30 років життя віддано справі профспілки, з них 25 – на посаді голови міської ради Профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості. Намагалася зробити все, що від мене залежало, для розвитку профспілкового руху в галузі.

У 80-х роках у нас було майже 45 тис. членів профспілки. Разом з головами профорганізацій галузі активно захищали інтереси своїх спілчан, їхні законні права. Дбали про соціальний захист, відпочинок, медичне обслуговування, спортинне та культурне життя. Згуртовані, об'єднані, йшли вперед. За довгі роки праці в профспілці зустріла багато людей, наділених Богом великим серцем, щедрою душею, здатністю творити добро, які щоденно своєю працею допомагають, підтримують, а інколи вносять гармонію в домівки своїх спілчан.

Повертаючись думками у 80-ті роки, з великою теплотою і любов'ю згадую приємну усмішку Анатолія Колесника, голови Міськпрофради, та суворий погляд Василя Кривулька, його заступника. Своїм ставленням, високою професійністю вони навчали нас багатьом тонкощам роботи профспілкового працівника. Постійно діючи семінари, навчання, ділові зустрічі, засідання дозволяли глибше усвідомити свою роль і місце, обмін досвідом з головами галузевих профспілок поглиблював знання, які я змогла передати своїм головам профкомів первинних організацій галузі.

Крізь пам'ять проходять багато мудрих, яскравих особистостей. Володимир Рижих із першої нашої зустрічі відкрив свою душу – чесну, добру, справедливу, відкриту. Його ділові якості завжди приваблювали людей, які ділилися з ним профспілковими та життєвими справами, а він розумів і підтримував кожного. Цю довіру він зберігає багато років, колись на посадах голови профкому науково-дослідного інституту, секретаря міськкому Профспілки працівників хімічних та нафтохімічних

галузей промисловості, а тепер – заступника голови Міськпрофради.

Леокадія Волчок – завідувач відділу із соціально-економічних питань, завжди сповнена творчих планів, доброзичлива, наполеглива, постійно піклувалася про те, щоб наші колективні договори були кращими, діловими та конкретними. Разом із Сталіною Сазоною – заступником голови Міськпрофради, вони доклали багато зусиль, щоб партнерські відносини між Міськпрофрадою та держадміністрацією міста були плідними, підтверджені конкретними справами та спрямовані на соціальну підтримку працівників галузі.

А скільки душі та сил вклала в свою роботу Любов Семенова – завідувач відділу культурно-масової роботи й організації відпочинку дітей!

Часто бувала й в інспекції громадського контролю, де працював Валентин Мельник – нині голова Міськпрофради. Вдумливий, врівноважений, наділений силою волі, він добре знав свою справу, був доброзичливим співрозмовником, умів ставити конкретні завдання та націлювати на їх виконання.

Водночас приємно зазначити, що високопрофесійні профспілкові кадри в галузі починалися з голів профкому БАТ «Київхімволокно», зокрема Василя Мойсюка, який і нині працює головою ЦР галузевої профспілки. Валентина Бажанова – кращий профлідер галузі. У важкий період перебудови країни в 90-х роках Валентина Іллівна із своїм профактивом змогли зберегти соціальну сферу, радуючи спілчан можливістю оздоровитися не тільки через соціальне страхування, а й у санаторії-профілакторії, на базі відпочинку підпри-

ємства, в оздоровчих таборах, де їхні діти набиралися нових сил. І не лише в Будинку культури працювали славнозвісний хор «Дарничанка», хор ветеранів, танцювальні колективи, майже в кожному цеху була своя художня самодіяльність. Пісня завжди єднала та надихала людей.

Профактив славився високою професійністю, умінням працювати з людьми і для людей. Серед його активістів – нинішня голова міської галузевої профспілки хіміків Ірина Стеблюк, яка пройшла велику школу профспілкового працівника.

Не можу не згадати про І. Соловйова – голову профкому НДІ «Синтеко». Інтелектуал, він мав дивовижну здатність генерувати нові ідеї, спрямовуючи їх на благо своїх спілчан. Голови профкомів завжди дослухалися до його пропозицій, вірили йому та йшли за ним. Його авторитет профлідера був незаперечним.

Обдаровані люди, як невичерпне джерело, додають сил і насаги кожно-

Після довгих років самовідданої праці лишається світла пам'ять про людей, наділених Богом великим серцем, щедрою душею, здатністю творити добро, які щоденно допомагають, підтримують, а інколи вносять гармонію в домівки своїх спілчан.

му. Такою живильною енергетикою, без перебільшення, володіє Філя Жебровська – голова правління, генеральний директор БАТ «Фармак». Фірма посідає друге місце серед вітчизняних фармацевтичних підприємств, активно розвивається, має різні нагороди та відзнаки за високі досягнення. Керівництво БАТ «Фармак» на засадах соціального партнерства

плідно та зацікавлено співпрацює з профорганізацією, яку протягом 20 років очолює високопрофесійна, досвідчена, неординарна особистість – Павло Алексійчук. Він нагороджений нагрудним знаком ФПУ «Заслужений працівник профспілки України» та багатьма іншими нагородами. Головне, що всі положення колективного договору щороку виконуються, не даремно ж неодноразово здобували перемогу в конкурсі на кращий колдоговір на рівні міста та всієї України.

Приємно, що добра співпраця профкому та адміністрації Борщатківського ХФЗ (керівник – Людмила Беспалько, голова профкому – Вікторія Кливак) з укладен-

ня та виконання колдоговору відзначена знаком ФПУ «За профспілкову звитягу».

Знані профлідери, видатні особистості залишили глибокий слід у моєму житті завдяки своїй мудрості, ставленню до роботи, людей. Вони були і залишаються для мене зразком.

Софія ВЕРБИЦЬКА.

Голова об'єднання первинної профорганізації ПАТ «АК «Київводоканал» Валерій АЗМАНОВ: «Головне в роботі – це люди...»

«Маючи за плечима багаторічну працю з колективом Київводоканалу, як голова профспілкової організації можу сказати, що зустрічі з першими особами країни та лідерами профспілок, безумовно, надихали на виконання соціальних програм. Але головне в роботі – це люди та події, що відбувалися не лише в Києві та країні, а безпосередньо в самому колективі.

Згадується 1984 рік, коли тодішній генеральний директор Київводоканалу Павло Петімо прийняв рішення збудувати для працівників санаторій-профілакторій у Пущі-Водиці. Це було сміливе рішення, адже

будувати в ті часи було нелегко, навіть за наявності коштів. А таке будівництво вимагало значних фінансових вкладень. Профком підприємства підтримав цей намір. Незважаючи на брак будівельних матеріалів, техніки, людських ресурсів, керівництво підприємства разом з колективом взялися за це будівництво.

Проектував об'єкт архітектор Сергій Бабушкін, згодом головний архітектор Києва. Будували власними силами. Будівництво оздоровниці тривало півтора року. Згодом довелося попрацювати безпосередньо профкому. Їздили у відрядження до Москви у ВЦРПС на затвердження штатного розпису санаторію-профілакторію. До-

водилося «оббивати пороги» міністерств і відомств з питань виділення лімітів, фондів.

Профком і фінансував, і приймав на роботу. Довелося також займатися комплектуванням складу медичним обладнанням, меблями, постільною білизною, килимами, посудом, побутовою технікою тощо. Санаторію-профілакторію дали назву «Джерело», яка відповідала профілю роботи підприємства.

Урочисте відкриття санаторію-профілакторію відбулося в 1985 році. Це було чудово мати свою оздоровницю, та ще й незвичайну за архітектурним проектом. Особливо приваблювала наявність зимового саду, плавального басейну, номерів на 2 особи, ба-

гато профільного лікування. Медичні послуги надавалися на рівні районної поліклініки. За путівками в колективі підприємства була черга. Вартість путівки на 1 особу складала лише 7,8 карбованця. Про таке можна було лише мріяти. Оздоровниця швидко набула високої оцінки серед працівників.

До Київводоканалу з проханням прийняти делегації з різних країн для ознайомлення з оздоровницею зверталися Київська адміністрація, ЦК профспілки, Укрпрофрада, Міськпрофрада. Це був дійсно зразковий об'єкт. Також профком Київводоканалу мав можливість відправляти своїх працівників до оздоровчих закладів водоканалів Ленінграда, Москви, а натомість при-

ймати в себе працівників із цих міст. Понад 20 років бездоганної праці санаторію-профілакторію дозволили оздоровити десятки тисяч робітників підприємства. Але нині, на жаль, акціонери Київводоканалу продали цей об'єкт за безцінь. Зараз він перебуває в занедбаному стані, як кажуть, ні собі, ні людям. Залишилися лише спогади».

► КИЇВСЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ ПРОФСПІЛОК – 40 РОКІВ

Профспілки очолюють професіонали, віддані справі захисту інтересів трудящих

Хоч як би оцінювали діяльність профспілок сьогодні, за офіційною статистикою, немає іншої громадської організації, що так самовіддано, з великою повагою до людини праці захищає її права та інтереси.

За Конституцією, Україна з 1996 року є соціальною державою. А чи так це насправді? Згадайте, майже на кожному підприємстві та в організації були плани соціального розвитку, на підставі яких доводилась до нормативних вимог кількість санітарно-побутових приміщень, а саме: роздягалень, душових, умивальних, створено хімчистки, пральні, магазини, їдальні, буфетні в цехах, організовано гаряче харчування в нічні зміни.

Відповідний міський план затвердила Міськпрофрада, кожна членська організація внесла до нього свої пропозиції та взяла відповідальність за їх виконання. Президія Міськпрофради регулярно заслуховувала звіти керівників підприємств та голів профкомів. Під ке-

рівництвом профспілок працювали будинки культури і клуби, бібліотеки, дошкільні та позашкільні заклади, стадіони, спортзали, були створені музеї, клуби юних техніків. Багато підприємств побудували оздоровчі дитячі табори, бази відпочинку, санаторії-профілакторії, медсанчастини.

Саме важкі 80–90-ті роки стали випробувальними для профспілок, проте вони зберегли довіру трудових колективів. Міськпрофрада не втратила жодної членської організації. У 1992 році вона уклала Регіональну угоду з держадміністрацією щодо соціального захисту киян, що передбачала збереження робочих місць, своєчасну виплату зарплати, спільне фінансування дитячих оздоровчих та спортивних закладів. Найбільш

продуктивним був період соціального партнерства з міською владою, коли її очолював О. О. Омельченко. Велику мудрість та професійність у відносинах з міською владою виявив голова Міськпрофради Микола Верес, що нерідко було гарантією соціального діалогу. Багато ініціативи у формуванні проєктів Регіональної угоди щорічно виявляло управління з питань соціально-економічного захисту, яке очолювали Л. Б. Волчок, С. В. Конопацька та управління з питань соціального захисту – керівник В. М. Шутий. Проте через економічну кризу підприємства відмовлялись від об'єктів соціальної сфери, і цей процес триває донині.

Пригадую, як ми з Л. Г. Семеновою, вивчивши стан оздоровчих таборів, по-

дали в адміністрацію аналітичну записку, дислокацію та пропозиції щодо їх подальшого утримання, пропонували районним адміністраціям взяти під опіку бази підприємств. Як наслідок, у Регіональній угоді було передбачено тільки спільне фінансування оздоровлення дітей. Саме профспілкові комітети взяли на себе тяжку працю та відповідальність за оздоровлення дітей і спортивне виховання, в тому числі на безоплатній основі.

Протягом усіх 40 років своєї діяльності Міськпрофрада забезпечувала роботу спортивних баз та ДЮСШ, де безкоштовно займалися і займаються діти киян. Серед вихованців шкіл профспілок – чемпіони світу, Європи, України, учасники Олімпійських ігор. До цьо-

го доклали багато зусиль керівники, тренери, серед яких Е. В. Бобовик, А. М. Майстренко, М. О. Машковський і багато інших.

Багатогранна діяльність Міськпрофради завжди була забезпечена організаційно. Якось один із заступників міського голови запитав мене, як нам вдається так чітко проводити свої заходи? Я відповіла, що за цим – велика робота. Цю велику роботу

очолював оргвідділ, а саме Ю. А. Губинський і М. А. Баранова. Профспілки переважно очолюють обрані працівниками-спілками професіонали з досвідом роботи, віддані справі захисту інтересів трудящих.

Я вдячна за довіру, навчання та спільну 20-річну роботу всім керівникам міських галузевих профспілок, багатьом головам профкомів, а також персонально А. І. Колеснику, В. І. Рязанцеву, М. Ю. Вересу, Л. М. Яковлевій, Л. В. Канаровській, Л. В. Колодко, Т. О. Костюк, Л. Я. Слатвінській, Н. К. Нефьодовій, В. Г. Бохонському та багатьом іншим.

Пам'ятаймо: наша сила в єдності!

Сталіна САЗОНОВА,
заступник голови
Київської міської ради
з 1991-2011 рр.

Анатолій Свірідов: «Найбільш неприємним було те, що тобою керувала партія»

У нелегкі 90-ті роки столичну профспілку освітан очолив Анатолій Кузьмич Свірідов, який пройшов і здолав усі перешкоди, щоб профспілковий рух набув нового суспільного значення й удосконалився в боротьбі трудящих за свої права.

галузі. Адже тоді розпочалися проблеми з виплатою зарплат і пенсій, фінансуванням установ. Були випадки, коли по декілька місяців люди не отримували грошей. Анатолій Кузьмич пам'ятає парадоксальний випадок: працівники Політехнічного інституту не отримували зарплату майже чотири місяці, навіть лікарняні не виплачувалися. І як наслідок – безліч мітингів з цього приводу. Перший у Києві мітинг, не санкціонований партією, проведений нашою профспілкою у 1990 році. На цю акцію вийшли близько 12–15 тис. освітан. Інколи долучалися до таких заходів профспілки медиків та культури.

«Апогеєм усіх цих подій і невдоволення ситуацією, що склалася в галузі, був 1994 рік. У

листопаді ми провели мітинг із ходом від пам'ятника Тарасу Шевченку до Арки Дружби народів. Навіть якщо вірити міліції, нас тоді було не менше 50 тисяч. Працівники правоохоронних органів прискіпливо супроводжували нас, щоб ми не перешкоджали руху транспорту, хоча це майже неможливо було виконати, бо вся Володимирська вулиця – від пам'ятника Шевченку і майже до кінця була вщент заповнена людьми. На той час кожен четвертий був членом нашої профспілки», – розповідає Анатолій Свірідов.

Після 1994 року ситуація в країні дещо стабілізувалася. Прийняли декілька законодавчих актів на рівні міста та держави щодо статусу вчителя і викладача, хоч і не цілком визначеного, проте вищого, ніж він був досі.

Профспілка постійно брала участь у всіх загальнодержавних заходах, які проводив Центральний комітет. Це були, в основному, мітинги, демонстрації з певними вимогами до міської влади, Кабінету Міністрів, інколи Верховної Ради.

Світова профспілкорова прак-

тика свідчить, що профспілки не мають права замикатися в своєму колі, вони зобов'язані вести соціальний діалог. Інша справа, як ми будувати форму і спосіб цього діалогу. Чи то переговори з певних питань, чи то страйки проти порушення соціально-економічних прав членів профспілки.

На думку Анатолія Свірідова, у нас є непогані закони, але ж вони не виконуються. Зовсім не відпрацьовано взаємозв'язок профспілок, держави та роботодавців, фактично, вони існують самі по собі. В усьому цивілізованому світі держава виступає гарантом виконання державних актів як профспілкою, тобто працівниками, так і роботодавцями. Сьогодні такий взаємозв'язок має забезпечити передусім держава: Кабінет Міністрів, Президент і Верховна Рада. Вони повинні виступати гарантами виконання законодавчих актів. А в нас законодавство порушують не тільки роботодавці, а й Уряд і Верховна Рада, що призупиняють дію певних статей законів.

Катерина ПОКЛЯЦЬКА,
прес-служба КМОПОНУ

**Близько
50
тис.**

**ОСВІТАН СТОЛИЦІ
ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В АКЦІЇ
ПРОТЕСТУ 1994 РОКУ**

Анатолій Свірідов пригадує: «У ті часи ми працювали так, як працювали тоді всі профспілки – під надійним керівництвом комуністичної партії. Багато було обов'язків. Це і соціалістичні змагання, виробничий побут працівників, охорона праці, запобігання травматизму, контроль за якістю капітальних ремонтів і будівництва тощо. Багато років цим фактично займалися лише профспілки. Потім доручили ці завдання державі. Виходить, що держава сама ремонтує чи будує, і сама себе контролює. Це ж нонсенс. Найбільш неприємним було те, що тобою керувала партія. Якщо і можна було десь твор-

чо працювати, то лише в рамках, визначених статутами і погодженнями з відповідними партійними структурами. Для нас партійною структурою був міськком партії. Жодної самостійної ініціативи в ті часи бути не могло. Це, звичайно, пригнічувало».

Для будь-якої творчої людини, особливо в громадській справі, це мало негативні наслідки, адже все супроводжувалося диктатом партії. Хоча, починаючи з 1989 року, профспілка намагалася працювати попри партійні перепони, в тому числі під час проведення будь-яких громадських заходів. Насамперед, наша увага була спрямована на соціальний захист працівників

► КИЇВСЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ ПРОФСПІЛОК – 40 РОКІВ

Обличчям до людей

У 80-ті роки минулого століття в Києві було сформовано потужний економічний потенціал. Місто впевнено вийшло на провідні позиції в усіх сферах народного господарства, стало центром машинобудування і точного приладобудування, будівельної індустрії, сучасного міського транспорту і засобів зв'язку, розвиненої легкої та харчової промисловості. Столиця України, як лідер серед провідних міст колишніх республік СРСР, почала самостійно вирішувати всі життєві проблеми киян.

У червні 1975 року Президія Української ради профспілок прийняла рішення про утворення в м. Києві Міської ради та міських комітетів галузевих профспілок. На базі діючого обласного комітету шляхом розподілу був створений Київський міський комітет профспілки робітників харчової промисловості. До його складу ввійшла 71 первинна профорганізація підприємств, установ і організацій харчових галузей міста, що об'єднували близько 30 тис. спільчан.

Вимогою часу було збільшення випуску продуктів харчування, створення здорових і безпечних умов праці, покращення побуту, дотримання трудового законодавства, підвищення культурно-виховної роботи в трудових колективах. Зусилля комітету профспілки спрямовувалися, насамперед, на залучення спільчан до виконання цих завдань, підвищення авторитету та ролі первинок.

Первинними профорганізаціями, профкомами працівники залучалися до управління виробництвом, підвищення його ефек-

тивності, покращення якості продуктів харчування, розширення асортименту. На виконання Продовольчої програми запро-

ваджувалися змагання та трудові починання. Науково-технічна, раціоналізаторська думка зосереджувалася на технічному переоснащенні виробництва, розробці та впровадженні нових прогресивних технологій.

Саме в ці роки на світовий рівень випуску продукції вийшли гіганти харчової промисловості: київський м'ясокомбінат, київська кондитерська фабрика ім. К. Маркса. Нового технічного вигляду набули завод безалкогольних напоїв «Росинка», міськ-

молзавод № 2 («Галактон»), макаронна фабрика, об'єднання виноробної промисловості, в тому числі Київський завод шампанських вин. Чільне місце в когорті кращих колективів завжди посідали хлібопекарські підприємства Києва й області.

Згідно з планами соціального розвитку підприємств, колективних договорів проводилася велика робота з технічного переобладнання хлібозаводів, були доведені до нормативних вимог санітарно-побутові приміщення, організоване гаряче харчування в нічні зміни. Подібні форми та методи профспілкової роботи були притаманні Київському міському комітету профспілки працівників плодоовочевого господарства та заготівель, створеному 1981 року. В 1983 році міськком перейменовано на Київський міський комітет профспілки працівників сільського господарства.

12 лютого 1986 року шляхом об'єднання міських комітетів робітників харчової промисловості та працівників сільського господарства постановою ВЦРПС було створено Київський міський комітет профспілки працівників агропромислового комплексу. На той час міськком налічував 182 організації, 67,7 тис. членів профспілки. Багатогалузева структура профспілки АПК поповнилася новими трудовими колективами служби ветеринарної медицини, насінневого фонду України, будівельних організацій.

Наприкінці 80-х років загострилися економічні та фінансові

проблеми в народному господарстві, особливо промисловості, що підвищило вимоги до профспілок з боку трудящих. У цих умовах міськком профспілки спрямував зусилля на виконання «Комплексної програми розвитку соціальної сфери та створення належного виробничого побуту в народному господарстві м. Києва». Головним

стрились проблеми оплати праці, зайнятості населення. Захищаючи інтереси працівників галузей АПК, міськком профспілки робив все для пом'якшення наслідків «шокової терапії» економічної реформи. Колективи підтримували морально і матеріально за рахунок профспілкового фонду соціального захисту. Міськком повністю взяв на себе оздоровлення

У складних умовах громадсько-політичного життя 90-х років, захищаючи інтереси працівників галузей АПК, міськком профспілки робив все для пом'якшення наслідків «шокової терапії» економічної реформи.

завданням було не тільки забезпечення працівників побутовими приміщеннями, їдальнями, столами замовлень, пунктами побутового обслуговування, а й проведення культурно-виховної роботи. Профспілка разом з господарниками фінансувала БК «Славутич», 2 клуби та 14 філіалів, 56 звичайних та пересувних бібліотек, дитячі оздоровчі табори, санаторій-профілакторій, профілакторій. Щоліта профспілка оздоровлювала понад 3 тис. працівників, більше 2 тис. дітей. Значна увага приділялася фізичній культурі і спорту. На підприємствах, в організаціях АПК працювали 5 великих спортивних комплексів, розгалужена система спортивних майданчиків.

У складних умовах громадсько-політичного життя 90-х років, непомірного оподаткування підприємств стало не-реальним виконання соціальних питань трудових колективів, заго-

дітей, частково дорослих. Надавалася значна правова та юридична допомога членам профспілки. Відпрацьовувалися нові шляхи і методи позитивного впливу на соціально-економічні процеси.

Протягом 1991–1995 років профкоми, Міськпрофрада брали безпосередню участь в акціях протесту проти безробіття, невиплат зарплати, необґрунтованого підвищення цін і тарифів.

24 грудня 1999 року на базі Київської міської ради профспілки АПК рішенням конференції була створена Київська міська профспілка працівників агропромислового комплексу. Попри всі труднощі профспілка зберігала єдність, робила все для того, аби міцнішала кожна профорганізація, відпрацьовувала та запроваджувала позитивний досвід роботи в первинках.

Валентина БАБИЧ,
голова Київської міської профспілки працівників АПК у 1975–2005 рр.

Профспілковий актив, 1976 рік

Вони були першими...

Протягом багатьох років діяльність Міськпрофради забезпечували її секретарі: В. І. Рязанцев, В. В. Кошляк, В. В. Коваленко, В. С. Кривулько, В. М. Цибенко, С. Ф. Сазонова, а також керівники відділів: І. С. Александров, Ю. М. Холодов, В. С. Іванов, А. К. Тарасенко, Г. В. Оксененко, З. В. Пряженик, А. С. Павленко, А. В. Кубраченко, В. Г. Ніколаєв, Л. А. Нефедченко, Л. М. Клименко, Г. Ю. Єрмаков, Я. О. Надкерничний, Г. К. Безродний, Ю. А. Губінський, В. А. Скоробагатко, В. О. Зарітовський, М. О. Пузирін, Л. Г. Семенова, Т. О. Кондратенко, В. М. Шутий, Л. Б. Волчок, В. І. Воронюк та інші.

Очолювали членські організації: А. С. Севрюков, В. П.

Липовський, В. М. Бабич, О. І. Горай, В. І. Крижанівський, В. С. Омельченко, А. С. Павленко, Г. І. Мазуренко, І. Ф. Смаль, І. М. Драгомирецька, В. І. Рябчун, В. В. Солдатов, Б. В. Важницький, В. П. Роженко, О. Г. Попел, Є. А. Твердохлебова, А. К. Свірідов, А. А. Москаленко, Л. М. Жданова, Й. Х. Волкотруб, Ю. М. Логвиненко, О. В. Авдейко, Ю. Ю. Тихонов, С. Д. Абрамчук, Л. П. Григорик, Л. В. Барвінок, С. С. Вербицька, Г. І. Самокиш, С. Д. Відяєв, Ф. Й. Возненко, М. О. Голованюк, А. О. Фурса.

Продовжують кращі традиції голови 27 міських організацій: О. Д. Кельїн, Є. Г. Кунах, О. І. Лопата, М. М. Осадченко, В. С. Почтовий, О. М. Логошняк, Т. О. Костюк, Н. К. Нефьодова, В. Г. Бохонський, Л. В. Колодко, М. П. Гой, Л. М. Вороніна, А. О. Таранчук, О. І. Попович, В. М. Столяр, О. М. Яцунь, Л. В. Канаровська, Н. В. Духота, Г. А. Ольховець, Л. П. Ступак, В. М. Проскуріна, Л. Я. Слатвінська, І. О. Стеблюк, О. М. Тищенко, О. І. Гаркавенко, О. В. Мафтуляк, В. Й. Савісько, заступники голови Міськпрофради: В. В. Любарєць, О. Л. Панова, В. С. Рижих і керівники управлінь: А. П. Лобова, В. В. Якібчук, І. В. Петренко, Л. І. Литвин, І. А. Лінчевська, О. П. Красільничук.

На сьогодні Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок» об'єднує 3217 первинних профспілкових організацій, де працюють, навчаються 539844 члени профспілок.

► ДИТЯЧИЙ ВІДПОЧИНОК

Оздоровчий сезон розпочато

У день Міжнародного захисту дітей, за доброю традицією профспілок міста, розпочато оздоровлення та відпочинок дітей і підлітків. Саме цього дня гостинно відчинили двері більшість дитячих оздоровчих закладів як на Київщині, так і в регіонах України. А передувала цьому тривала та копітка організаційно-підготовча робота різних підрозділів.

На кошти, передбачені з міського бюджету за Регіональною угодою, Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок» провело конкурсні торги на закупівлю дитячих путівок і визначило переможців, дитячі оздоровчі заклади, на базі яких будуть оздоровлюватись діти спільно влітку 2015 року. ДОЗ санаторного типу «Дружний» на Київщині та «Ровесник» на Львівщині створили всі необхідні умови для відпочинку, оздоровлення, лікування та дозволя дітям.

Традиційно профспілки міста піклуються про дітей із сімей, які

опинились в скрутних життєвих обставинах та потребують фінансової підтримки. Понад 1 тис. дітей, більшість з яких пільгових категорій: малозабезпечені, багатодітні, дітисироти, переможці творчих конкурсів та юні спортсмени, отримають пільгові путівки через Міськпрофраду. Як розповіла працівниця ЖЕКУ № 411

Надія Шапран (Київська міська профспілка працівників ЖКГ та сфери обслуговування), бабуса та опікун 12-річного Миколи, завдяки підтримці профспілок вона ось уже вп'яте відряджає онука до ДОЗ «Дружний» за пільговою путівкою.

Також турботу профспілок відчують діти, один з батьків яких загинув, постраждав або бере безпосередню участь у проведенні антитерористичної операції на сході України.

Перебуваючи на відпочинку в оздоровчому закладі, діти не лише відпочивають, а й мають змогу виявити та розвивати творчі здібності, покращити здоров'я, займаючись фізкультурою та спортом. Саме тому адміністра-

ції і педагогічні колективи дитячих оздоровниць удосконалюють культурно-масові та фізкультурно-спортивні заходи з урахуванням сучасних інтересів і потреб дітей, цікаві конкурси та змагання, різноманітні гуртки.

Створення безпечних умов для оздоровлення та відпочинку, організація повноцінного харчування та дотримання санітарних, протипожежних та інших правил перебування дітей в оздоровчому закладі перебувають під постійним контролем Міськпрофради та її членських організацій. У м. Києві працює міжвідомчий оперативний штаб із організації літнього оздоровлення та відпочинку дітей, до складу якого включені представники профспілок.

Міськпрофрада та її членські організації акумулюють кошти міського та профспілкового бюджетів, залучають кошти господарників і спонсорів, аби максимально зменшити фінансові витрати на дитяче оздоровлення і відпочинок для батьків. Улітку 2015 року планується оздоровити та направити на відпочинок понад 30 тис. дітей за фінансової та організаційної участі профспілок міста.

Управління з гуманітарних питань та міжнародної роботи Міськпрофради

► МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

Ювілей
Міськпрофради
спілчани відзначили перемогами

► РЕЦЕПТ ВІД РЕДАКЦІЇ

Тушкована капуста з грибами та мисливськими ковбасками

Інгредієнти:

Середній качан капусти, 1 цибулина, 1 морквина, 200 г печериць, 100 г мисливських ковбасок, 70 г томатної пасты, рослинна олія, цукор, лимонний сік, сіль, перець.

Приготування

Цибулю нарізати напівкільцями, моркву натерти на крупній тертці й обсмажити на олії протягом 5

хвилин. Додати гриби, нарізані на четвертинки. Через 2–3 хвилини додати нарізані кільцями ковбаски. Потім викласти на сковорідку шатковану капусту,

накрити кришкою і тушкувати. Коли капуста стане м'якою, додати томатну пасту, трохи цукру, посолити, поперчити, влити лимонний сік і добре перемішати. Накрити кришкою та тушкувати близько 20–25 хвилин, періодично перемішуючи.

► СПОРТ

Владислав Гісар – переможець чемпіонату Європи

19 – 25 травня в м. Рачице, Чехія, відбувся чемпіонат Європи з академічного веслування серед юніорів. У змаганнях взяли участь 17 спортсменів із ДЮСШ «Буревісник» і «Славутич» Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок».

У складі збірної команди України, в четвірці парній, золоту медаль здобув спортсмен ДЮСШ «Славутич» Владислав Гісар, 1998 р. н. Підготували Владислава до змагань заслужений тренер України Неля Ромашко та тренер Євген Сулима.

Управління організаційно-інформаційної роботи, кадрового забезпечення та загальних питань Міськпрофради

23 травня в мальовничому куточку м. Києва – Трухановому острові, на території дитячо-юнацької учбово-спортивної бази «Зеніт», з нагоди 40-річчя створення Київської міської ради профспілок було проведено спортивні заходи, в рамках яких відбувся турнір із спортивного доміно, змагання для батьків та їхніх дітей «Тато, мама, я – спортивна сім'я», командні змагання з перетягування канату й індивідуальні змагання на веслярському тренажері Concept серед команд членських організацій Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок». Спортсменів і гостей привітали голова Міськпрофради Валентин Мельник і почесні судді.

Серед учасників змагань панували гарний настрій і спортивний азарт. У спортивних заходах взяли участь близько 250 представників галузевих профспілок столиці, які не тільки представляли свої галузі чи підприємства, а й наполегливо виборювали перемогу. Призери змагань отримали грамоти, подарунки та грошові сертифікати.

Голова Міськпрофради Валентин Мельник щиро привітав переможців і висловив сподівання, що це свято стане традиційним та буде проводитися щороку.

Учасники та вболівальники переконані, що такі змагання залучатимуть працівників галузі та членів їхніх сімей до систематичних занять фізичною культурою та спортом, що, в свою чергу, поживить масову фізкультурно-спортивну роботу в трудових колективах та сприятиме зміцненню профспілкового членства.

Тетяна ЛАРИНА, «КП»,
фото автора

Київські
Профспілки

Газета Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві «Київська міська рада профспілок»

№ 5-6, травень – червень 2015

Свідоцтво про державну реєстрацію КУ609-2479

Відповідальна за випуск: Тетяна РУБАН
Фото: Тетяна РУБАН, Кирило ЛАТИШЕВ
Верстка: Тетяна МОЛОДИКА
Адреса редакції:
04053 м. Київ, вул. Стрітенська, 15, каб. 308
Тел.: 272-11-92, e-mail: kiev.profvisi@ukr.net

Віддруковано у друкарні
КП «Редакція журналу
«Дім, сад, город»»,
м. Київ, вул. Академіка
Заболотного, 19.
Замовлення

Наклад
5 000 прим.

Розповсюджується
безкоштовно

Шановні читачі!
Шпальти газети «Київські профспілки» відкриті для вас.
Телефонуйте, пишіть, приходьте! Ми завжди вам раді.
Ваша думка є важливою для нас.
Сайт Міськпрофради: profrada.kiev.ua,
facebook.com/profrada